

Болградъ, 26 Януарий 1870.

Господине Иоанне! Ваше родолюбіе изъ глубини души и сердца сладкъ молитво—поздравлявамъ!

Добрыи ми соотечествениче! Щомъ чухъ за ваша честность че сте въ Букурещъ много се обрадувахъ, тѣмже и побързахъ, както да се увѣдомля вамъ, а и още повече да ви пожелаая доброто здравие.

Сега ми останува да те попитама: извѣстни ли сте за моята черна ориеница, която ма послѣдува отъ 1864 Мартъ 24, та дори и до днесъ!? или не сте? Безсумнѣние съмъ увѣренъ, че ако еж въ точность извѣстни, не сте останали хладнокрѣвенъ, но съ болезливо сердце сте мя сожалили! Ако ли не сте извѣстни, пакъ знамъ, че когато се за всичко научите не ще останите неудивлени! и като не знамъ извѣстни ли сте или не. Заради това ще ти забелѣжа само поврхността на мимопрошедшето ми! и ако привлече вашето сожалително и родолюбиво любопитство ще ви го прѣдства на цѣло. Прочее вамъ е знаино, когато отидохъ да защищавамъ православіето, толко повече поборавахъ грѣчолійското... Но като падна Иоакимъ и качи ся на Патриаршескія Прѣстолъ Амасійскій Софронія, повдигна се върху ми силно гонение! Слѣзнахъ повторно въ Едрине, гдѣто отъ Гърци и Българи стана размирица, Кирилъ Едрилійскій незабавно побѣгна въ Цар-градъ. Но Кжбржлж Мехмедъ Паша като посѣвши въ помощь на грѣкоманитѣ, мене ограничи въ Пашовийтъ конакъ на 1864 мартъ 24, подъ предлогъ, че щѣло да стане кръвопролитіе! А азъ подспомагамъ отъ Едренлійскитѣ бейове (защото тѣ кански пищаха отъ него) а най-вече отъ Персійскій консулъ... Пречее на моето писмо до Фуадъ паша одариха си печатитѣ... Дойде висока заповѣдь за Кжбржлжията и за мене, отидохме заедно въ Цар-градъ. Но той като едно високо лице скроп да ме ограничатъ подъ сѣдъ въ Баабу Заптіе! но то стана безъ да знае Фаутъ Паша, и, щомъ узна между това, по поущеніето караказанско и по содѣйствието Кжбржлж Мех. Пашово, паритѣ и вещитѣ ми разграбили въ м. Търново и на това злодѣяніе причината е сочиненитѣ пунктове (отъ Атинската комисія и отъ Цариградското грѣцко настоятелство) за великата грѣцка идея! тѣ изражени пунктове бѣха ми испроводени Патриархо-синодално отъ Иоакима Патриарха... Прочее тѣзи разграбени пари и вещи като изисквахме, ненадѣйно грабнатъ быдохъ, въ единъ нитовъ затворенъ, вѣнъ отъ Цар-градъ въ една подземна дупка фърленъ! 4—рица варди ме вардятъ! презъ 5 врати затворенъ! 97 деинощія въ студено-влажната тамница гнихъ! не видѣхъ ни огънь, ни человекъ, нито слычева виделина!!! и то быде въ най-студенитѣ дни, отъ 28 Декември до 4 Априлия 1865! шастіето ми помогна, избѣгахъ, Одесса намѣрихъ! но преобразихъ ся! това направихъ, защото возмнѣхъ, че и Фаутъ Паша е соучастникъ на това злодѣяніе! но не было тѣй, но некаковъ си договоръ, отъ Одесса се върнахъ, предъ Фаутъ Паша се явихъ. Тогива грѣцката Патриаршія съсь мисіята си, Кжбржлж Мех. Паша съсь мисіята си, придружно спомогнати и отъ